

тизи на вола, нито тази на орела. Каква разумност трѣбва да ви прѣпорѣчамъ тогава? — Ще ви препорѣчамъ разумността на светитѣ, на ангелитѣ. Ние нѣма какво да се учимъ отъ животнитѣ. Нѣкой пѣтъ за упрѣкъ казватъ нѣкому: вижъ онази овца! Вземи примѣръ отъ нея! Азъ нѣма какво да се уча отъ овцата. Състоянието на овцитѣ ние сме минали прѣди хиляди години. Ще си спомняме какъ едни стригали, ще си спомняме ножа на тогавашнитѣ, па и на съврѣменнитѣ културни хора. Хиляди пѣти е минавалъ той презъ врата ни. Било е врѣме, когато сме изпитвали и зѣбитѣ на вѣлка, на тигъра, както и отровата на змията. Било е врѣме, когато сте мърдали опашката си. Ще кажете: е възможно ли е това? Че какво лошо има въ мърдането на опашката? Чрѣзъ опашката се изразява интелигентността у животнитѣ. Ако кажешъ на нѣкой човѣкъ, че си мърда опашката, или че въ него се проявява нѣкакво животинско състояние, той се обижда, а да избива по 20 — 30 души на день въ врѣме на война, това е благородно. Отгорѣ на това ще го възнаградятъ съ „Георгѣовски кръстъ“. Не, това е позоръ! Въ такъвъ случай по-хубаво е да бѣдешъ една овца. Една блага дума струва хиляди пѣти повече, отколкото хилядитѣ горчиви думи, които можешъ да кажешъ на хората. И какво можете да имъ кажете? Може да кажете нѣкому, че е невѣжа че е вагабонтинъ, това — онова, но какво ще спечелите отъ всичко това? Не, кажете въ душата си: има единъ великъ идеалъ за насъ. Той е Божията благодѣть, Божията Любовь, Божията Мѣдростъ и Божията Истина, Благодѣтъта е Божието величие.